

⁴³Jézus így válaszolt nekik: *Ne zúgolódjatok egymás között!* ⁴⁴Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem. *Én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.* ⁴⁵Meg van írva a prófétáknál: „És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.” *Aki az Atyára hallgatott, és tőle tanult, az mind énhozzám jön.* ⁴⁶Nem mintha bárki látta volna az Atyát: csak aki az Istentől van, az látta az Atyát. ⁴⁷Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz, annak örök élete van.

Kedves Testvéreim!

Egy vonzó ajánlatot kaptam. Nem állásajánlatot, úgy tűnik, hogy azt látják az egyházban, hogy a helyemen érzem magam, és ez meg is erősíthetem. A vonzó ajánlat egy célzott reklám volt, hiszen az internetszolgáltatók már nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy célzott reklámokkal szólítsák meg az embereket. Lassan elég már rá gondolnom valamire, és máris tucatnyi ajánlat érkezik az adott témában. A vonzó ajánlat egy mikrofon volt. Úgy tűnik, hogy az algoritmusok érzékelték azt, hogy online videókat készítünk, mert elég sok ehhez kapcsolódó ajánlatot kapok. A vonzó ajánlat persze még nem jelenti azt, hogy megvettem volna a mikrofont. Mérlegeltem, Megnéztem különböző internetes árusító helyeken, hogy tényleg megéri-e? Igen, harmadáron ugyanaz a termék megéri, gondoltam. Tovább léphetek. Vajon milyen minőségű az a mikrofon? Ismét keresgélés: a legjobbak között van? Meg tudom-e venni? Igen, lenne rá keret. Szükségem van-e rá? És itt elbizonytalanodtam. Igazából van mikrofonom, amit a bibliaórás videóknál tudok használni. Így bár vonzó volt az ajánlat, de nem kértem a termékből.

Jézus mai igénkben azt mondja: ⁴⁴Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem.

Vajon ilyen vonzódásról beszél? Hogy Isten tesz egy vonzó ajánlatot, amit az ember mérlegél, és ha úgy ítéli meg, hogy hasznos a számára, akkor él vele?

Akkor Isten valamit nem jól csinál. Mert marketing szempontból a karácsonyi történet még csak-csak elmegy, bár az az istálló nem kellett volna, de az, hogy elküldi a fiát a világba, majd keresztre feszítik... esetleg, ha valóban leszállt volna a keresztről, ahogy a gúnyolói mondták... de nem ezt nem tette meg. És volt még egy ziccer, amit kihagyott az „Öreg”. Mégpedig az, hogy feltámadása után Jézus igazán bekapoghatott volna Kajafához, a főpaphoz, aki a keresztre juttatta, vagy Pilátushoz a római helytartóhoz, aki kiadta a parancsot, vagy Heródeshez, a gúnyoló királyhoz. Vagy csak mennie kellett volna egy kört a jeruzsálemi templomban... de nem, ő csak a tanítványoknak, a zárt ajtók mögött jelent meg.

Akkor mégis, milyen vonzásról beszél itt Jézus?

⁴⁵Meg van írva a prófétáknál: „És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.” *Aki az Atyára hallgatott, és tőle tanult, az mind énhozzám jön.*

A kisgyerekek megfigyeléssel tanulnak. Megfigyelik és reagálnak a környezetükre. Tanulmányok szólnak arról, hogy mennyire nehéz kitörni egy nehéz sorsú családban nevelkedett gyermeknek, aki nem látott más mintát. Nem mindegy tehát, hogy milyen minta áll előttünk. A mindig mindent készen kapó, sosem tanulja meg a munka értékét, a tagadásban élő maga is tagadó lesz... stb.

Mit tanulunk? Kitől tanuljuk? Sokszor hallom, azért nem kereszteljük meg, azért nem jár hittanra, hogy majd később maga dönthesse el, hogy akarja-e Istent. Ezzel sokan már lezárják a lehetőséget a gyermekük előtt, mert onnantól, esetleg daczból, vagy a szülők elleni lázadásból kerül valaki az Isten közelébe. Hiszen már a szülő döntött helyette, mégpedig úgy döntött, hogy nem ismerteti meg gyermekével ezt az utat, hiszen számára sem fontos.

Mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.

Bár sokszor azt gondoljuk, hogy a tanítványok bárgyú halászok voltak, de ez korántsem volt így. Az első században a zsidó fiúgyermeket kivétel nélkül megtanították olvasni, mégpedig azért, hogy tudják a Szentírást, az ósz-i írásokat olvasni a zsinagógában. Kívülről tudták a zoltárokat, ami a mindennapi életben is használtak, idéztek. A Mózesi törvények ismerete nélkül nem tudtak volna a társadalom hasznos tagjai lenni, a próféták írásait pedig azért ismerték, mert elnyomásban éltek, azok pedig a szabadító király érkezéséről szóltak. Képzettek voltak, képzetebbek, mint én, amikor a teológiára mentem. És még csak ezután találkoztak és jártak együtt Galilea poros útjait Jézussal, három éven át, napról napra. Ami rendszerezte a már gyermekkortól megszerzett tudást. Ezután már csak bátorság kellett. És kaptak Szentlelket. És amikor Péter megszólal Jeruzsálem utcáin, akkor mindezt az ismeretet összegzi abban a prédikációjában, aminek következtében 3000 ember megtér. De ők is, már eleve képzettek voltak, ők is várták a messiást, ők is ismerték az Írásokat.

Pünkösdkor hajlamosak vagyunk arra gondolni, hogy jött valami a mennyből, és azokból a szegény halászból egyből akadémikust csinált.

Az Isten által tanítva lenni, azt jelenti, hogy megismerem mindazt, ami róla szól. Nem kellene ehhez nagy dolgok, csak gyermeki nyitottság. Hiszen, ahogy Pál mondja: alkotásainak értelmes vizsgálata lévén megismerhető mindaz, ami látható belőle.

Igen, nyitott szívvel odaállni az Isten elé. Ezt teszik a tanítványok is, először akkor, amikor Jézus eléjük áll, és annyit mond: kövess engem! És ők mennek, nem mérlegelve, nem gondolkodva, hanem teljes bizalommal. Majd később, amikor pünkösöd napján a Szentlelket kapják, akkor is mennek, nem kételkedve, nem gondolkodva, hanem teljes bizalommal.

Mert menni kell. Mert meglátták Jézus szemében a vonzódást. Az Isten feléjük való vonzódását.

De ismerünk olyat is, aki hiába volt meg az ismerete, és hiába hívta Jézus, nem tudott menni. A gazdag ifjú, aki odaáll Jézus elé, megkérdezi, hogy mester, mit tegyek, hogy üdvözüljek. Aki ismeri a törvényt, sőt azt állítja meg is tartotta, tehát a tudása is megvan. Nyilvánvalóan vonzódik is Jézushoz, de van egy másik vonzó tényező is az életében, a vagyona. És mérlegel. Eladni mindent, és követni őt... ezt már nem. Ez nem vonzó. Inkább maradok. És Jézus szomorú miatta, de ez az ő döntése.

Az, hogy az ismert megvan, sőt egyfajta vonzódás is, még nem elég. Nem elég a Biblia ismerete és a templomba járás. Kell egy gyermeki bizalom, amivel el is indulok Jézus után. Egy olyan érzés, mint a szerelmesé, aki lesz, ami lesz meg a kedvese után, bármi is az ára. Mert rátalált az igazira.

Vonzó. Feleségemet vonzónak találtam már kapcsolatunk előtt is, több mindent tudtam már róla, voltak ismereteim vele kapcsolatban. (együtt konfirmáltunk, egy iskolába jártunk, a legjobb barátom a szomszédjuk volt). Sokszor találkoztunk is, de emlékszem, és tudom, hogy ő is, amikor először úgy néztünk egymásra, hogy a másik szemében megláttuk a vonzódást. Ebben az esetben bár nyilván az ember mérlegelni próbál, de nem igazán volt mérlegelési lehetőség. Mint a mágnes vonzódtunk egymáshoz, és így is maradtunk. És ez boldoggá tesz mindkettőnket. És igen, ha a szemébe nézek, akkor tudom, hogy így van jól.

Azt hiszem, a tanítványok ezt a vonzódást érezték Jézussal kapcsolatban. Ezt a nem mérlegelő, nem érveket egymás mellé állító, hanem őszinte és nyílt vonzódást. Egyfajta szerelmet, szeretetet.

⁴⁴*Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem.*

Isten szeretete, irántunk érzett szerelme nyilvánvalóvá lett Jézusban, aki rá néz, az ezt megláthatja, és ha hittel válaszol rá, akkor megvalósul az, amiről Jézus beszél igénkben: ⁴⁷*Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz, annak örök élete van.*

De jó volt a tanítványoknak, hogy Jézus szemébe nézhettek, de mi már nem tehetjük. És valóban így van. De ezért volt pünkösöd. Hogy az a vonzódás az tovább éljen. Mert a Lélek – aki ugyanúgy a mennyből, Istentől szállt le, és beleköltözött a tanítványokba, láthatóvá teszi az Istent. Azok, akik rájuk néztek ott Jeruzsálemben, és azután is, megláthatták az Istent, ha ugyanúgy nyitott szívvel, mérlegelés nélkül hallgatták a tanítást.

Aztán ők következtek, mert ők is kaptak Szentlelket, ahogyan az oltár előtti igében is hallottuk, majd ők is tovább adták. Mind a mai napig így terjed, szájról szájra, vagy inkább szemtől szembe, meglátva a vonzást, az Isten vonzását a másik szemében. Vajon a mi szemünkben meglátják-e a vonzódást gyermekeink, unokáink. Azt a vonzódást, amellyel az Istenre nézünk?

Isten adja az ő Szentlelkét! Állj oda elé nyitott szívvel, nem mérlegelve, hogy magához vonzhasson.